

ԱՐՑԱԽԵԱՆ ՏԱՔՆԱՊ

Արցախը դժուարին օրեր է ապրում: Արտաքին աշխարհից կտրուածութեան պայմաններում (շհաշուած օդային անկանոն ու խղճուկ կապը), մարզը գրկուած է ամէն տեսակի մատակարարումներից, որի պատճառով ոչ միայն մթերքների սակաւութիւնն է վտանգաւոր հետեւանքների տանում, այլեւ կաթուածահարուած են գիղատնտեսական, արդիւնաբերական եւ շինարարական աշխատանքները: Այս պայմաններում յատկապէս վերջին շրջանում, աղբբեջանցիները սանձարձակ են դարձել իրենց աւազակային գործուէութեան մէջ: Իհարկէ, այս ամէնը ուղղակի հետեւանքն ու արդիւնքն է գինուորականութեան՝ արդէն ոչ թէ անտարբերութեան, այլ ազերիների հանդէպ բացայայտ հովաւաւորչութեան: Օգտուելով խորհրդային ղեկավարութեան թողտուութիւնից, Աղբբեջանը պետական մակարդակով իրականացնում է արցախեան «խոց»ը դամկլլեան սրով հեռացնելու կտրուկ եւ գործնական քաղաքականութիւն: Շինարարական լայնամասշտաբ աշխատանքների, անասնագողութեան, խափանարարութիւնների սեղմող օղակը անելի է պնդանում ու նեղանում, զինուած խմբաւորումների շարքերը անընդհատ համալրող ՕՄՕՆականների ներկայութեամբ: Մտահոգիչ է ուազմավարական նշանակութեան այնպիսի կէտերի վրայ ճընշման մեծացումը, ինչպիսիք են Բերդաձորը, Գետաշէնն ու Շահումեանը՝ Արցախի սահմանամերձ շրջանները: Բոլոր յարձակումներին սովորաբար նախորդում են գինուորականների կողմից տուեալ գիղերում անցկացուող խուզարկութիւններն ու զէնքի առգրաւումը: Չեն դադարում առանց պատճառի ծեծի, նուաստացման, ձերբակալութիւնների դէպքերը: Արցախցիների դիմադրողականութիւնը թուլանում է Հայաստանի ֆիզիքական ու բարոյական աջակցութեան նըւազման զուգընթաց, իսկ տեղական իշխանութեան մարմինների վերականգնման խոստումները մնում են «մոսկովեան սառը օդում» կախուած:

Տեղ հասնող լուրերը յիշեցնում են պատերազմի դաշտից տրուող ամփոփագրեր... պայթեցումներ, ՕՄՕՆականների յարձակումներ, առեւանգումներ, աւարառութիւն, սպանութիւններ...

Ազատամարտը շարունակում է: Քանզի այլ ճանապարհ չկայ: